

ZORAN GAŠI

Ollót, hé, ollót adjatok

Nenad Mitrovnak

Itt a farkas, a lenyúzott lény, haja forr a füle alatt.
Fekete függőbe szerelmes hulla.
Az elveszíthetetlen pont.
Asztrális áram a családi körben.

A változékony szörnyek nagy hada
gyermek után kajtat, megtöltik a kezdetleges tudat terét,
mészárszéket nyitnak – zárnak,
szellemek a lélek mentén, mint a tündérek, éterikusak, akár a szalamandrák.

Ha kést kér, ollót, felszabdalni a púpot,
ugorjon le az emeletről, lustán zuhanjon,
menjen el mellettünk a férges, felpuffadt
szemtanú, a sátán hírnöke.

Ha

Üreget vájok a ködben,
mozgó testhez hasonlót.
A tapasztalat különbsége folytán
a test még meleg.

Ha a fater azon az éjjelen becsukja az ablakot,
meggyújtja a gyertyát, pohár vizet hoz, lefekszik
a gyerekek közé, letakarva őket kezeivel, majd
azt gondolva, hogy elaludtak, felkel,
s a szobában sokáig, mintha keresne valamit,
meg-megáll, hallgatózik, mozgatja
a székeket, belenéz a tükörbe,
amelyből az előző vadóc kifutott és mindent
rendben hagyott nekünk.

Széttárt sötét függönyök

A kevély párhuzamok – paktuma, papja.
 Az ólomnyelv megismétli, begyorsítja
 az ismert és az ismeretlen testi,
 közeli konstrukciók közti távolságot.
 Az izmokban minden meg van írva.

S amikor szeretni foglak, az asparagus csiklandós levelei
 benedvesítik a tüzelő tenyereket. Lejön a teremtő,
 gondolata alvadt vérként belém trafál.
 Szűzhártyáját anyja szappana szakítja át,
 az élők, acélozott hullák gyönyörű ajándéka.

Mindannyian itt vagyunk, s a politikusoknak kész a szituáció.
 Ha a semmit ajándékba csavarod, gyanakodóvá válok, kaparok,
 megbaszom az első járókelő anyját.
 Nagy fűben szilvák, körték, almák.
 Széttárt sötét függönyök
 és a megkúrtak árnyai.

Orcsik Roland fordításai

Zoran Gaši 1952-ben született Szkopjében, ma Újvidéken él. A Vajdasági Iparművész és Formatervező Szövetség és a Vajdasági Írószövetség tagja. Rádiódramáit Újvidéken, Prištinában, Szkopjében, Mariborban, Szarajevóban, Stockholmban és Triesztben adták elő. *In memoriam* című rádiódramájáért elnyerte a svéd állami rádió díját. Képzőművészeti esszéket, költeményeket és kritikákat írt. Festészettel több mint húsz éve foglalkozik. Kötetei: *Gospoža* (1968), *Na domaku legende* (1971), *Očevidad* (1980), *Šta se snima* (1983), *Gramatika užasa* (1985), *Popodnevni pet* (1985). A mostani fordításhoz a *Gramatika užasa* [Az iszony grammatikája] című kötete szolgált alapul.